

בעזהש"ת

לחזות בנועם

◆ מאמר ◆

**מה אפשר לעשות כאשר לא הולך לך
כמו שאתה רוצה**

מאמרים ופנינים על פרשת השבוע ומועדי השנה
לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו מתוך מעינות
דברי קדשו של הרה"ק מוהר"ר נתן מברסלב זצוק"ל
בספה"ק ליקוטי הלבנות

גליון ה' • פרשת כי תצא • תשפ"ג

יו"ל על-ידי חברת **נועם ה'** דהסידי ברסלב ירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

וְהַצְדִּיקִים אֲמֵתִים וְתַכְרוּכִים אַחֲרֵיהֶם מִמְּשִׁיכִים
זֶה הַדָּרֶךְ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, שֶׁהַעֲקָר הוּא כַּמָּה
שְׂיֻדְעִים וּמוֹדִיעִים כַּכּוּמָה לְשׁוֹנוֹת וְאַחֲרֵיהֶם
וּכְרוּזִים תְּרַבָּה בְּלִי מִסְפָּר, שֶׁהַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ עֲדוֹן
עִמָּנוּ עִם כָּל אֶחָד וְאַחָה, אֲפִלּוּ עִם הַחוֹטֵא
הַנְּרוּעַ שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם בְּלוּ, כִּי מַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה בְּחִינַת "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּגֶד"

- מה פי' הפסוק "אחור וקדם צרתני" שמשמע שהיה בבריאת האדם ב' מיני בחי';
ג בריאה א' אחור, וב' קדם
ד איך יכול האדם לפעול שילך לו כסדר כמו שהוא רוצה
ד באיזה מקום שורש של השקר
ה מה הכוונה העמוקה בדברי חז"ל ש'אמת' הוא ראש תוך וסוף של האותיות
ו איך אפשר להכריע האמת כשיש לאדם כמה סברות הפוכות באיזה דבר
מה הפשט במה שמבואר בכוונות האר"י ז"ל שמ' סאה שבמקוה
הוא כנגד מ' יום שעלה משה למרום
ז איזה ידיעה יכניס האדם בליבו ועי"ז יש לו "תקווה גדולה" כל ימי חייו
ח מה הכוונה הפשוטה לכל אדם ברמז שמבואר בספרי קבלה
ש'אלול' מרומז בפסוק "הנותן בים דרך ובמים עזה נתיבה"
ט מה ההתחזקות בפסוק שאומרים כל יום ב'אלול' - 'לולא' האמנתי לראות בטיב ה'
יא פנינים

וזאת למודעי כי הקטעים נלקטו מתוך דבריו הקד' והם לשוני
הק' בלי שינוי, ורק לפעמים נוספו מילה או שתיים להסביר קשרי
הדברים והכל לפי קוצר המשיג, ושגיאות מי יבין, והרוצה לראות
הדברים כסדר ולהרחיב הבנתו ייקחנו מתוך הספ"ק ליקוטי הלכות.

לכל הערה הארה תגובה או הצעה נא לפנות ל:

lb1877300@gmail.com

וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתובת הנ"ל
להרשמה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתובת הנ"ל

עימוד:

ארגון

05276-04839

מאמר אמרי נועם

מה אפשר לעשות כאשר לא הולך לך כמו שאתה רוצה

אלול הוא זמן שהשי"ת ממשיך עלינו כח "להתחזק ולהאמין" שיש תקוה לכל אחד באשר הוא שם להתקרב להשי"ת - הצדיקים האמיתיים ממשיכין לנו דרך תשובה בכל שנה - ועיקר הדרך הוא למצוא את השי"ת בכל מצב שעובר על האדם בין שהולך לו כסדר ובין כשהולך לו ח"ו שלא כסדר - יש שתי מיני הנהגות בתוך הבריאה "אמת" ו"שקר" וצריכים לדעת איך למצוא את האמת בכל מקום

כי תצא למלחמה על איבך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבת שכיו.

הקב"ה ברא את האדם בשני אופנים

על פי מה שכתב בליקוטי מוהר"ן (חלק ב' תורה פב) פְּתִיב (תהלים קל"ט) "אחור וקָדָם צִרְתָּנִי" [שיש בתוך הבריאה שתי בחי' 'אחור' ו'קדם'], זֶה בְּחִיַּת פְּסָדָר וְשֵׁלָא פְּסָדָר, 'קָדָם' הוּא בְּחִיַּת פְּסָדָר, בְּחִיַּת אֶלְף בֵּית פְּסָדָר [שהולך קדימה אות אחרי אות, שזה מרמז שהולך לאדם כסדר], וְאֶחָזֵר הוּא בְּחִיַּת תְּשֻׁרָק וְשֵׁלָא פְּסָדָר [שהאותיות הולכים לאחור שזה מרמז שהולך לאדם שלא כסדר].

אם לוקח המלוכה לעצמו הולך לו שלא כסדר

זוהו שְׁאָנְגוּ רֹאִים שְׁלַפְעָמִים הוֹלֵךְ לְהֶאָדָם שֵׁלָא פְּסָדָר, כִּי שְׁלֵמוֹת שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים אֵינּוּ אֶלָּא כְּשֵׁהֶם מִיְחָדִים וּמְקֻשָּׁרִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שֶׁמְחַלֵּק מְלָכוֹת לְעַצְמוֹ שְׂאוֹמֵר אֲנֵא אֲמֹלָךְ, בְּזֵה הוּא מְחַלֵּק וּמְפָרֵד אוֹתָהּ מִהֶקְדוּשׁ

ברוך הוא, אֲזִי הוֹלֵךְ לוֹ שְׁלֵא כְסֵדֵר, כִּי הוּא בְּתוֹךְ בְּחִינַת שְׁלֵא כְסֵדֵר, הֵינּוּ תִשְׁר"ק, וּכְשֵׁאֵת הַבְּחִינָה [המלכות] מְקַשְׁרֵת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזִי הוֹלֵךְ לוֹ כְסֵדֵר.

כשהולך לאדם שלא כסדר יבטל את עצמו להשי"ת ועי"ז יתהפך להיות כסדר

וּכְשֵׁרוּאָה אָדָם בְּעֵצְמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ שְׁלֵא כְסֵדֵר, יַדַּע שֵׁישׁ לוֹ גְדֻלּוֹת הֵינּוּ אֲנֵא אֲמֵלָה, יַעֲשֶׂה תְשׁוּבָה וַיִּשְׁפִּיל אֶת עֵצְמוֹ, וַנַּעֲשֶׂה כְסֵדֵר, וּכְשֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם שְׁלֵא כְסֵדֵר זֶהוּ הַתְּנַגְדוֹת הַרְצוֹן, אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִי כֵן הַדָּבָר וְהַדָּבָר לְהַפֵּךְ שְׁלֵא כְסֵדֵר, וְזֶה בְּחִינַת מְלַחְמָה, כִּי כָל מְלַחְמָה הוּא הַתְּנַגְדוֹת הַרְצוֹן, הוּא בְּחִינַת שְׁלֵא כְסֵדֵר, וְזֶהוּ "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה", כְּשֶׁהוֹלֵךְ לָהּ שְׁלֵא כְסֵדֵר, הֵינּוּ הַתְּנַגְדוֹת הַרְצוֹן, "וַיִּתְּנוּ ה' אֱלֹקֶיהָ בְּיָדָהּ" שִׁיתְבַּטֵּל כָּל רְצוֹנוֹת נֶגֶד רְצוֹנָהּ, שִׁילָהּ לָהּ כְסֵדֵר כְּרְצוֹנָהּ, אִימְתִי כֵד, "וְשָׁבִית שְׁבִי", שֶׁתְקַשֵּׁר אֱלֻקוֹתוֹ בְּמַחְשַׁבְתָּהּ, כִּי כָל דָּבָר שֶׁנִּמְשָׁךְ מִמְקוֹם גְּבוּהָ נִקְרָא שְׁבִי, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תהלים ס"ח): "עֲלִית לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי", וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבַּטְלוּ כָּל הַמְלַחְמוֹת וְכָל הַרְצוֹנוֹת נֶגֶד רְצוֹנָהּ, (וְזֶה הַסוּד נִרְמָז בְּעֵזֵר הַחַיִּים בַּהַקְדָּמָה בְּכֻלָּל יֵט וּבְכַוֵּנוֹת שֶׁל רֵאשִׁיחַדָּשׁ אֱלוֹהִים).

כשהאדם מרגיש שהולך לו שלא כסדר זהו בחינה שמונח בשקר

וּבְלִיקוּטֵי הַלְכוּת (הל' עדות הל' ה') מְבַאֵר לִפִּי זֶה, הַשֶּׁקֶר שֶׁהוּא הַפֶּךְ הָאֱמֻנָה, עֵקֶר אַחֲזִיתוֹ מִבְּחִינַת 'שְׁלֵא כְסֵדֵר', כִּי הָאֱמֻנָה בְּחִינַת 'כְסֵדֵר', וְשֶׁקֶר הוּא בְּחִינַת 'שְׁלֵא כְסֵדֵר', כִּי הָאֱמֻנָה הוּא כְּשֵׁאוֹמְרִים עַל כָּל דָּבָר כְּמוֹ שֶׁהוּא, כְּגוֹן עַל כְּסָף כְּסָף, וְעַל נַחֲשֵׁת נַחֲשֵׁת וְכוּ', שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת 'כְסֵדֵר' שְׁאוֹמְרִים עָלָיו הָאֱמֻנָה כְּפִי סֵדֵר הַבְּרִיאָה שֶׁל אֱלוֹהֵי הַדְּבָרִים, אֲבָל הַשֶּׁקֶר הוּא בְּחִינַת

'שלא פסדר' שרוצה לשנות סדר הבריאה, שאומר על כסף שהוא נחשת או להפך.

וכן כל דבר שקר שאומר, הכל הוא בחינת 'שלא פסדר' שמשנה הסדר האמת של זה החפץ או העסק ואומר 'שלא פסדר' המעשה שהיה, נמצא ששקר הוא בחינת 'שלא פסדר', ועלין עקר בטול השקר הוא על-ידי בחינת דרוך התשובה הנ"ל שעשה משה באילול, שעל-ידי זה נכלל בחינת 'שלא פסדר' בבחינת 'פסדר'.

ואמת הוא כשמבטל את עצמו להשי"ת, שאו
"השלא כסדר" נכלל ב"כסדר"

פי זה עקר שלמות האמת, כשהאמת הוא בשלמות מראש עד סוף, מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, פי אמת הוא ראש תוך סוף, כמובא (בראשית רבה פא, ב). פי האלף הוא ראש לכל האותיות, והתי"ו הוא סוף כל האותיות, והפ"ם באמצע כמובא (בראשית רבה פא, ב), הינו שעקר האמת הוא כשהוא אמת מראש ועד סוף פנ"ל, פי האלף שהוא ראש כל האותיות זה בחינת א"ב 'פסדר', והתי"ו שהוא סוף כל האותיות זה בחינת תשר"ק 'שלא פסדר', כמו שכתוב בתחלת התורה הנ"ל, שבחינת 'פסדר' הוא בחינת אלף-יב"ת, ובחינת 'שלא פסדר' הוא בחינת תשר"ק, הינו בחינת האלף של אמת שהוא בחינת אלף-יב"ת 'פסדר', והתי"ו של אמת זה בחינת תשר"ק 'שלא פסדר', והפ"ם של האמת שהיא באמצע, זה בחינת המחבר וכולל בחינת 'שלא פסדר' בבחינת 'פסדר', שזה עקר שלמות וחיית ותקון הבריאה כלה, כמובן בהתורה הנ"ל.

עיקר זה הדרך לבטל את עצמו להשי"ת ולכלול
 "שלא כסדר" ב"כסדר" הוא בחודש אלול

כי המ"ם הוא בחינת ארבעים יום שהם מראש-חדש אלול עד יום-
 הכפורים, שבאלו הארבעים יום עלה משה למרום ועשה דרך פבושה
 לתשובה הנ"ל, שהוא לכלל נקדה התחתונה בנקדה העליונה, לכלל בחינת
 'שלא כסדר' בבחינת 'כסדר', לכלל הת"ו בחינת הסוף, בחינת תשר"ק
 'שלא כסדר' בבחינת 'האלף' שהוא הראש, בחינת אל"ף-בי"ת 'כסדר',
 שיהיה נכלל הכל ביחד, על-ידי המ"ם שבאמצע, ואז נשלם בחינת אמת
 שהוא עקר תקון העולם, כי בו חתם הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, כמו
 שפיתוב (בראשית א, א): "בראשית ברא אלקים" סופי תבות אמן"ת, כמובא
 (תקוני ז"ר, תקון סג, ה.).

אמת הוא – גם כשזוכה לחכמה או עשירות
 מבטל את עצמו להשי"ת

כי עקר האמת כשהוא אמת מראש ועד סוף, שבכל דרגא שבעולם ימצא
 את השם-יתברך, שהוא עצם האמת, בין בעליה בין בירידה, ושלם יהפך
 האמת לשלא כסדר, הן מחמת העליה הן מחמת הירידה, כי לפעמים האדם
 מחמת עליתו בעשירות או בחכמה שהוא למדן מפלג בתורה, על-ידי-זה נוטה
 מן האמת ומהפכו מסדרו האמתי, וחולק על צדיקי אמת ויראים, מחמת
 שאומר סברות הפוכות מן האמת לאמתו, כי אין קץ לדברי רוח, שיוכל
 לומר על כל דבר להפכו מן האמת, ואי אפשר לבאר לסתור כל הטעותים
 וכל הסברות ההפוכות, רק האמת עד לעצמו, ומי שיש לו לב ישראל
 ומבטל עצמו בבחינת 'מה', וחיפץ באמת לאמתו, ואינו רוצה להטעות את
 עצמו, יכול לידע ולהבין האמת היטב.

וכן אם נדמה לך שבאמת אבדה תקוותך מה',
 תדע שהאמת היא שלא כלו רחמיו ית' ממך

וכן לפעמים מחמת ירידתו הגדולה, שנפל וירד בגלות התאוות מאד, כף אחד כפי ירידתו, עד שמחמת זה נופל בדעתו כאלו אפס תקוה, עד שהבעל־דבר רוצה להפילו שיתיאש מן הרחמים, חס ושלום, ונדמה לו שלפי האמת כבר אבדה תקותו, חס ושלום. וכל זה מחמת שמהפך האמת שלא בסדר, כי באמת לא כף הוא האמת האמתית, כי כבר גלה לנו השם־יתברך רבוי רחמיו שאינם כלים על־ידי משה רבנו, ועל־ידי הצדיקים האמתיים שאחריו, שגלו ששם־יתברך בכל מקום, כמבאר בהתורה הזאת, שמושה רבנו גלה שאפלו בעשר כתרין דמסאבותא, שהוא כלל כל הטמאות שבעולם, רחמנא לצלן, גם שם נמצא השם־יתברך כנ"ל, על־כן עקר שלמות האמת כשהוא אמת בכל דרגא מראש ועד סוף.

טבילת מקוה מטהר מכל הטמאות ומבטל מן
 האדם כל מה שהולך לו 'שלא כסדר'

וזה בחינת טבילת מקוה, כי כל הטמאות נמשכין מבחינת 'שלא כסדר', שהוא בחינת דינים, שמשם ניקת הסטרא־אחרא, ומשם כל הטמאות וכשרוצים לטהר עצמו צריכים לבטל עצמו בבחינת 'מה', ולהכלל בבחינת 'כסדר'. וזה על־ידי טבילת המקוה, כי שעור מ"ם סאה פנגד מ"ם יום שבהם עלה מושה, ועשה דרוך כבושה לתשובה הנ"ל, שעל־ידיזה נכלל הכל בבחינת 'כסדר', ועל־כן על־ידי שנכנס במימי המקוה של מ"ם סאה בחינת מ"ם הנ"ל, ונתעלם ונתפסה שם בתוך המים ונתבטל שם, על־ידיזה נכלל בבחינת 'מה', בבחינת 'כסדר', שעל־ידיזה נתבטלין כל הטמאות שנמשכין

מבחינת 'שלא פסדר' ועולה מטמאה לטהרה, פי נכלל בבחינת 'פסדר', ועין בפניות מבאר שמ"ם סאה שבמקוה הם פנגד מ"ם יום שעלה משה.

**עיקר כח היצה"ר הוא שמטעה את האדם
בשקר שרחוק מהשי"ת**

ועל־ידי־זה יזכה לילך בדרך התשובה שעשה משה, פי עקר היצירה הרע והסטרא־אחרא כל כחם על־ידי השקר שהוא הרע, שהוא הטמאה, כמו שפתיב בהתורה "אמר רבי עקיבא" (סימן נא), פי בתחלה מחטיא את האדם על־ידי שקרו שפוטעה אותו בכמה מיני הטעאות, ואחר־כך כשבא על דעתו לשוב, מחליש דעתו ומכניס בלבו שכבר נסתלק השם־יתברך ממונו והוא רחוק כל־כף, עד שאי אפשר לו לשוב, ובאמת הוא להפך, פי באמת מלכותו בכל משלה אפלו בעשר כתרין דמסאבותא, וכמו שפתיב (ויקרא טז, טז): "השכן אתם בתוך טמאתם". וכמו שפרש רש"י, אפלו כשהם טמאים שכינה עמם, ועל־כן צריכין לידע שזה עקר דרך התשובה שעשה משה באלול.

**הצדיקים האמיתיים ממשיכין לנו זה הדרך של
תשובה בכל שנה**

והצדיקים אמיתיים והפרוכים אתריהם ממשיכים זה הדרך בכל שנה ושנה, שהעקר הוא במה שיודעים ומודיעים בכמה לשונות ואזהרות וכרזים הרבה בלי מספר, שהשם־יתברך עדין עמונו, עם כל אחד ואחד, אפלו עם החוטא הגרוע שבכל העולם כלו, פי מלכותו בכל משלה בחינת "ואציעה שאול הנג", וכל זמן שהאדם חוזר זאת בדעתו ולבו ומכניס זאת בלבו באמת, בבחינת וידעת היום והשבת אל לבבך פי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל

הָאֶרֶץ מִתַּחַת וְכוּ', וְכֵן"ל, אֲזַי בְּוֹדַי יֵשׁ לוֹ תִקְוָה גְדוֹלָה כָּל יְמֵי חַיָּו לְזִכּוֹת
לְדֶרֶךְ הַתְּשׁוּבָה בְּאֵמֶת.

וזהו דרך התשובה שהמשיך משה רבינו בעולם שנדע
שאפילו בתוך מצולות ים יש דרך ונתיב לשוב אל ה' ית'

כִּי זֶה עֵקֶר דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה וְהַצְדִּיקִים שֶׁאַחֲרָיו, בְּחִינַת (יְשִׁיעָה
מג, טז) "הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבַמַּיִם עֲזִים נְתִיבָה", שֶׁזֶה הַפְּסוּק הוּא סוּד כְּנֻגוֹת
אֱלֹהִים, כְּמוֹבֵא (מִשְׁנַת חֲסִידִים אֱלֹהִים פ"א), שֶׁהַכּוֹנֵה הַפְּשֻׁטִיּוֹת שֶׁיּוֹצֵא מִזֶּה לְכָל בְּנֵי
אָדָם הַפְּשׁוּטִים, הֵיא, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו הוֹדִיעַ לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקָיו הָאֱמֶתִיִּים
שֶׁהוּא "נוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ" וְכוּ', דִּהְיִינוּ שֶׁאֲפִלוּ בְּתוֹךְ מְצוֹלוֹת-יָם הַרְבִּים מְאֹד מְאֹד
הַשּׁוֹטְפִים עַל הָאָדָם כְּהַמּוֹן גְּלִי הַיָּם מִמֶּשׁ, בְּבַחֲיִנַת (יוֹנָה ב, ד): "כָּל מִשְׁבְּרֵי
וְגִלְיָה עָלַי עֲבֹרוּ", בְּחִינַת (תְּהִלִּים פח, ז): "שִׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחְשָׁפִים
בְּמִצְלוֹת", וְכֵן בְּפְסוּקִים הַרְבֵּה.

מִכָּל שֶׁכֵּן כְּמוֹ שִׁיּוּדַע הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו וְלִהְיוֹן יָרֵד וְנִשְׁלַף
עַל-יְדֵי מַעֲשָׂיו, אֶף-עַל-פִּי-כֵן גַּם שֶׁם יֵשׁ דֶּרֶךְ וְנְתִיב תְּמִיד לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְעַקֵּר הַדֶּרֶךְ נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַנִּ"ל, עַל-יְדֵי שִׁיּוּדַע וּמֵאֲמִין "כִּי מְלַכּוֹתוֹ
בְּכָל מְשָׁלָה", בְּחִינַת (תְּהִלִּים קלט, ח) "אִם אָסַק שְׁמַיִם שֶׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה
שְׂאוֹל הַנֶּבֶל", שֶׁזֶהוּ סוּד כְּנֻגוֹת אֱלֹהִים, בְּחִינַת הַדֶּרֶךְ הַנִּ"ל שֶׁכָּל אָדָם יְכוֹל לְזַכּוֹת
אֵלָיו בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בְּפֶרֶט בְּאֱלֹהִים, אִם יֵאֲמִין בְּכָל זֶה בְּאֵמֶת וּבְפִשְׁטוּת.

כלי הדרך של "אלול" לא היינו יכולים
להחזיק עצמינו

וְזֶה (שֶׁם כז, יג) לִוְלֵא הָאֲמִנְתִּי לְרֵאוֹת בְּטוֹב ה' וְכוּ'; 'לוֹלֵא' - אוֹתִיּוֹת
אֱלֹהִים, כְּמוֹבֵא (בְּעַל-הַטּוֹרִים דְּבָרִים ל, ו), לְרַמּוֹז שֶׁלוֹלֵא הַכַּח שֶׁל סוּד כְּנֻגוֹת

אלול, שהם בחינת "אם אָסַק שְׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּרֶךְ", שהוא בחינת הַדְרָךְ לַתְּשׁוּבָה הַנ"ל, לולא זאת כָּבַר קָמוּ בִּי עַדֵּי שֶׁקָּר וְכַלּוֹנֵי חַס וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שָׁם, אָבֵל הַשָּׁם־יִתְבָּרַךְ הִיָּה בְּעַזְרוֹנוֹ, שֶׁגָּלָה לָנוּ עַל־יַדֵּי צַדִּיקָיו הָאֲמִתִּיִּים סוּד כּוֹנֵנֵת אֱלוֹל, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַדְרָךְ הַנ"ל לַתְּשׁוּבָה, וְעַל־יַדֵּיָהּ כָּל הַתְּחַזְקוֹתֵינוּ לְנִצְחָה, כְּמוֹ שֶׁסִּיִּים שָׁם קָנָה אֵל ה' חֲזַק וַיֵּאֱמָץ לִבָּהּ וְקָנָה אֵל ה' - וְכֵמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שָׁם, וְאִם לֹא נִתְקַבְּלָה תְּפִלָּתְךָ חֲזַק וַיֵּאֱמָץ וַחֲזַר וְקָנָה אֵל ה', כִּי ה' אֶתְנוּ תְּמִיד, וְעַל־כֵּן אוֹמְרִים כָּל זֶה בְּכָל חֹדֶשׁ אֱלוֹל עַד גְּמֵר הַחֲתִימָה לְטוֹבָה שֶׁהוּא שְׁמִינִי־עֲצָרֶת (זֶהר וַיְחִי ר.כ.; וְעַיִן פְּרִי עֵץ חַיִּים, לולב, פָּרֵק ז).

פניני נועם

כל אחד צריך להכיר את מקומו ולהשיג את ה' ית'
לפי מדריגתו

לא יהיה כלי גבר על אשה (דברים כב, ה).

וזה בחינת האסור של לא יהיה כלי גבר על אשה, כי מי שיש לו שכל קטן והוא במדרגה קטנה, הוא בבחינת אשה - שהיא בחינת דעה שאינה מושבת. ולהפך, מי שהוא במדרגה עליונה הוא בבחינת איש - שהוא בחינת שכל מושב, כמובא שם. ומי שהוא בבחינת אשה, במדרגה קטנה, אסור לו להתלבש בטלית שאינו שלו, דהינו להסתפל למעלה ממדרגתו.

וזהו שהוציא הכתוב בלשון "לא יהיה" ולא פתיב "לא תלבש אשה", כמו שפתיב בסופו "לא ילבש גבר" וכו', כי באמת בודאי אי אפשר למי שהוא במדרגה קטנה להתלבש בכלי גבר, מאחר שעדין לא הגיע למדרגה זו, רק אפלו שיהיה עליו בהויה בעלמא לפי שעה אסור גם-כן, אבל בסיפיה פתיב "לא ילבש גבר" וכו', כי מאחר שהוא במדרגה עליונה, בודאי אין צריך לומר שיוכל להתלבש במלבושי הקטן ממנו להשיג השגתו, רק שהוא אסור כי צריך להתחזק להשיג לפי מדרגתו.

(ליקוטי הלכות הל' לא ילבש הל' א')

פניני נועם

כשמקרבים נפשות להשי"ת, צריכים לקח רק את פנימיות הכבוד, אבל מן חיצוניות הכבוד צריכים לברוח

שֶׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ (דברים כב, ז).
 על פי מה שכתב רבנו (סי' סז) שֶׁהַכְּבוֹד הוּא בְּחִינַת אֵם כָּל חַי, כִּי הוּא שְׂרֵשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְזֶה בְּחִינַת שְׁלוּחַ הַקֶּן כִּי אֵם עַל הַבָּנִים זֶה בְּחִינַת הַכְּבוֹד שֶׁהוּא אֵם כָּל חַי וְהַבָּנִים הֵם בְּחִינַת הַנֶּפֶשׁוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת צְפוּר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב תְּהִלִּים י"א), אִיךְ תִּאמְרוּ לְנַפְשֵׁי גוֹדֵי הָרֶכֶם צְפוּר, וְזֶה בְּחִינַת לֹא תִקַּח הָאֵם וְכוּ', שֶׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם, כִּי צְרִיךְ לִשְׁלַח בְּחִינַת הַכְּבוֹד לְכָלִי לְקַח כְּבוֹד לְעַצְמוֹ רַק לְבָרַח מִן הַכְּבוֹד; כִּי אֵם לְהוֹצִיא הַנֶּפֶשׁ מִן הַכְּבוֹד, וְזֶהוּ וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, דִּהְיִנוּ הַנֶּפֶשׁוֹת תִּקַּח לְעַצְמָךְ, דִּהְיִנוּ שֶׁתִּרְאֶה רַק לְקַבֵּל וְלִקַּח אֶת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּהַכְּבוֹד, אֲבָל הַכְּבוֹד בְּעַצְמוֹ אִסוּר לְקַח כִּי צְרִיךְ לְבָרַח מִן הַכְּבוֹד.

(ליקוטי הלכות הל' שלוח הקן הל' א')

**זכות הפצת
300 גליונות**

נתרם ע"י ידידנו הנכבד האברך היקר
הר"ר אלישע גבריהל נוימן שליט"א
 לרגל שמחת הולדת הבת למזל טוב

זכות הפצת תורת רביה"ק תעמוד בעדו, לרווח מלא חופניים נחת דקדושה ממנו ומכל יו"ח, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ברכה וסייעתא דשמיא בכל מעשי ידיו, ובכל אשר יפנה יעשה יעשה ויצליח

**זכות הפצת
500 גליונות**

נתרם ע"י ידידנו הנכבד האברך היקר
הר"ר יוסף שמעון חפץ שליט"א
 לרגל שמחת נישואי בנו החתן אליהו מאיר שיחי'
 עב"ג למזל טוב בשעטומ"צ

יהי רצון שהיווג יעלה יפה, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה והיראה בדרכו הסלולה של רביה"ק, וזכות הפצת תורת רביה"ק תעמוד בעדו, לרווח מלא חופניים נחת דקדושה ממנו ומכל יו"ח, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ברכה וסייעתא דשמיא בכל מעשי ידיו, ובכל אשר יפנה יעשה יעשה ויצליח